

RAZPORED SV. MAŠ

11.01.2021 PONEDELJEK Pavlin Oglejski, škof	OBISKUJEM NA GRAHOVEM BRDU, UTOVLJAH IN FILIPČJEM BRDU		+IVANKA MOŽE, pn. darovalca kot 30.dan
12.01.2021 TOREK Tatjana, mučenka	OBISKUJEM V AVBERJU in GRADNJA		++MIRKO in CVETKA ABRAM, Tomaj 75a
13.01.2021 SREDA Hilarij, škof	OBISKUJEM V PONIKVAH		+MIRJAM GOMEZEL, Tomaj 48a
14.01.2021 ČETRTEK Feliks Nolanski, duhovnik	OBISKUJEM V KAZLJAH		+ BORIS SKRT, Tomaj 16
15.01.2021 PETEK Pavel Puščavnik	OBISKUJEM V KAZLJAH		+ ETA in STANKO PIRC, Križ 190
16.01.2021 SOBOTA Marijin spomin	OBISKUJEM V DOBRAVLJAH		+ DOROTEJA in ZA ZDRAVJE, pn. Čebulec, Avber
17.01.2021 2. NEDELJA MED LETOM (Anton Puščavnik, opat)			ZA ZDRAVJE in za žive in pokojne V ŽUPNIJI

Za obisk družin in blagoslov domov v času epidemije **kjer to želite, je možen SAMO NA POVABILO DRUŽINE, zato me obvezno prej kontaktirajte po telefonu (041 649 617) ali kako drugače**, da se dogovorimo za dan in uro obiska. Če povabila ne dobim, smatram, da obiska ne boste želeli.

Svete maše so v kapeli ob 18h, v nedeljo ob 10h.

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE JEZUSOV KRST

Štev.:03/LETO IX.

10. JANUAR 2021

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 1,7-11) Tisti čas je Janez oznanjal: »Za menoj pride močnejši od mene in jaz nisem vreden, da bi se sklônil pred njim in mu odvezal jermen njegovih sandal. Jaz sem vas krstil z vodo, on pa vas bo krstil s Svetim Duhom.« Tiste dni je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in Janez ga je krstil v Jordanu. Brž ko je stopil iz vode, je zagledal nebesa odprta in Duha, ki se je spuščal nadenj kakor golob. In

zaslišal se je glas iz nebes: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.«

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

TI SI MOJ LJUBLJENI SIN

S praznikom Jezusovega krsta, liturgično zaključujemo božični čas, že naslednja nedelja je 2.nedelja med letom, duhovnik bo pri mašah oblečen v plašč zelene barve. A spomin na Božič bo po naših domovih še ostal tja do praznika Jezusovega darovanja ali SVEČNICE, 2.februarja. Dogodki, ki so v sv. pismu navedeni ob Jezusovem rojstvu, bi lahko ostali anonimni, saj ob njegovem rojstvu niso bili zraven dvorni pisatelji, ki bi orisali vsako podrobnost njegovega rojstva, le nepismeni pastirji in trije čudaki z vzhoda, ki so sledili neki zvezdi. Ta sin revnih rokodelcev, rojen v neki jami na betlehemske poljanah, ki je služila za zavetišče živali, potem prisiljen da zbeži s svojimi starši v tujino in potem vse do svojega 30 leta živi kot »pokoren svojim staršem« v neki nepomembni vasi.«

In nekega dne se pojavi ob neki vodi, kjer rečna struga niti ni bila ne vem kako globoka v množici ljudi, ki so hodili občudovat Janeza Krstnika, ki je oznanjal krst pokore. Pomešan z grešniki, čeprav v življenju ni storil nobenega greha a vendar obkrožen s skušnjavami kot vsakdo izmed nas. Jezus je pokazal, da je on tisti, ki odjemlje greh sveta, a na njem se mora izvršiti Očetova volja, zato Jezus opravičuje svoje stališče, da se na njem »izvrši vsa pravica« (prim. Mt 3,12-17). Pod pravičnostjo seveda razumemo poslušnost vsaki božji zapovedi in podrejanje Očetovi volji. Kot pravičen Jud ni zanemarjal nobega predpisa postave svojega časa, čeprav jo je prišel dopolnit. Z Očetovo voljo in s svobodno odločitvijo izpolni to, kar bi naredil vsak človek, postavi se med navadne grešnike in niti ne zavrne, da bi ga drugi imeli za takega. Na ta način izpolnjuje Očetovo voljo, da se podvrže "krstnemu umivanju", da bi se približal grešnikom in komuniciral z njimi ter vzpostavil odnos medsebojnega zaupanja in prijateljstva, s katerim bi lahko delili občutke, razpoloženja in upanje. Jezus se bo z grešniki z veseljem pogovarjal tudi v svojem javnem življenju, kot zdravnik, ki pa je prišel skrbet za bolnike in ne za zdrave in premožne (Mt 9,12), s čimer jim bo pokazal pravi obraz Boga, ki je Oče usmiljenja; zdaj pa se med jordanskimi valovi pusti, da deli njihove vtise, se poistoveti z njihovim življenjskim stanjem in, čeprav ni naredil nobene napake v zvezi z Božjo voljo, se pusti krstiti tako kot oni. Vendar pa je drugi razlog, zakaj se Jezus podreja tej Krstnikovi praksi: takoj, ko pride iz vode, Sveti Duh sestopi nad njega in glas iz nebes ga postavi za Božjega Sina. Resnični Božji Sin je bil že utemeljen v trenutku utelešenja, toda zdaj je za utrditev ideje o tej božji izvolitvi Sveti Duh, ki ga pošlje Oče, ki utrjuje Jezusa v identiteti in poslanstvu. Odslej ga bodo morali vsi poslušati kot Maziljenega (Kristusa) od Očeta. V Jezusovem krstu je torej izbrano neke vrste »ponižanje«, ki pa mu sledi poveljevanje; namerno ponižanje, ki ima za posledico povišanje; podreditev, ki nato postane veličina.

Nekateri cerkveni očetje cdelo definirajo reko Jordan, kot »tekoči grob«: biti krščen pomeni umreti sam sebi in nato znova vstati; izgubiti življenje in si ga nato obnoviti v izobilju. In to je krst za vsakogar, ki se mu podredi, tudi za nas: v prvotnem pomenu gre za kopel, v katero smo potopljene, da gremo na dno, kot v primeru ladje, ki potone. V tem umivanju je grešni človek uničen, subjekt se je v njegovih globinah zapleten z razpadom in umazanijo, dvigne kot prenovljeni človek, posvečen in vzgojen s posebnim božjim posegom, ki se imenuje milost.

Če bi krst živeli z večno predanostjo in voljo, bi postali odsev tega sijaja novosti, ki smo ga pridobili, in v uresničevanju vrlin, izraženih z veseljem, bi bili priča vsemu učinku življenja v radosti dajanja in ne prejemanja. Če bi vsak od nas svoj krst jemal resno, bi razumel vse njegove učinke in si prizadeval, da bi bil s pomočjo pričevanja o skladnosti življenja in ponižnosti, ljubezni iz vere zares izgrajeval ta zeleni planet.

To bi bil neprekinjen obilen obtok, na katerega je povabljen vsak, kot je opisal prerok Izaija (1. branje). Janez pa opozarja, da se vse to dejansko ne zgodi z njegovim krstom (samo) spreobrnjenja, ampak da je to zgovorno preoblikovanje delo drugega krsta, katerega le priprava je, torej krsta, ki ga je uvedel Jezus Kristus s svojo smrtjo na križu. Pravzaprav v njej ne deluje samo voda, simbol pranja in prečiščevanja, temveč tudi sam Jezus, ki z delom Svetega Duha obnavlja in kliče v novo življenje. Sveti Duh, ki se je

spustil v obliki goloba naredi Kristus sam v osebi krščenega skozi vidno znamenje nevidne milosti. Duh potrjuje našemu duhu, da smo Božji otroci in kje na zemlji se to zgodi bolj kot pri krstu, ki ga želi Jezus?

V njem postanemo Božji otroci v Kristusu, ker nam je usojeno, da sodelujemo v njegovi slavi do te mere, da smo deležni tudi njegovega trpljenja (prim. Rim 8, 14 - 15). Krst je torej naše ponovno rojstvo, ponovni vzpon iz globin zmote in hudobije, potem ko nas je blato in sluz pokvarjenosti privabilo in zapeljalo k sebi, toda le Kristus, Sin božji, ki je postal telo, mi daje te pravice do neslutelih višin.

Navsezadnje Jezusov krst izvira iz krvi in vode Jezusove prebodene strani na križu. Janez bo poleg tega rekel, da Jezus ni prišel samo z vodo, temveč z vodo in krvjo in da mu pričajo natanko tri stvari: Duh, voda in kri (prim. 1 Jn 5, 6 - 8). Svoboda in življenje sta učinka, ki jih poseduje tisti, ki se je s tem zakramentom rešil zatiranja greha; čistost in posvečenost sta znaka krščenih, svetost in popolnost za večno življenje pa so cilji tistih, ki si želijo pričevati o novem dostojanstvu, podeljenim s krstom. Se pravi vseh nas, ki jih je dosegla polnost te milosti. To je tisto nepredstavljivo dostojanstvo človekove osebe. Bog me ljubi, preden ukrepam, pred kakršno koli zaslugo, ne glede na to, ali to vem ali ne. Njena je nezaslužena, pričakujoča ljubezen. Določena religioznost nas je spodbudila k temu, da me ima Bog rad, vendar pod določenimi pogoji. Tu je pa je novost, ki jo prinaša krščanstvo: Bog me preprosto ljubi! Šokantna resnica, ki bo Jezusa iz Nazareta stala življenja. Za nas, ki smo pogosto navajeni ljubiti, je to v upanju, da bomo ljubljene, res dobra novica! Tukaj je pomen krsta dojenčkov: ne glede na to, kako bodo ravnali v življenju, ga Bog opomni, da bo vedno brez pogojev njegov sin, "Bog nas ne ljubi, ker smo dobri, marveč nas on dela dobre, ker nas On ljubi." Dobro je torej vedeti, da me Bog ljubi takšnega, kot sem. Posledica tega je, da smo in da imamo radi svojo ženo, svojega moža, svoje otroke takšne, kakršni so, ne takšne, kot bi si želeli da so. Ne bodimo nestrpni, da bi našli Boga med nebesnimi oblaki ali v čudežnih dogodkih. Po božičnem času ga poiščimo tam, kjer se je odločil, da se pusti spoznati. Išči ga pri sosedu, ki nam ne daje predaha s svojim tečnarjenjem, pri bolnem otroku, za katerega moramo skrbeti, pri osebi, ki se je odločila, da nam zavrne pozdrav, pri ravnatelju, ki nikoli ne zamudi priložnosti za kritiko, pri starejšem staršu, za katerega moram skrbeti. Bog ve, kaj je v našem srcu. On je ob nas. Izbral je to mesto. Poiščimo ga tam in odkrili bomo, da nas je že našel.